

[Kampp.]

lovforslaget, når det nu er kædet sammen med udskrivningsloven, er foreslået et bundfradrag på 8.000 kr. for forsørgere og 4.000 kr. for ikke-forsørgere, når man i udskrivningsloven regner med fradrag på henholdsvis 10.000 og 5.000 kr. Men det kan vel drøftes i udvalget om rimeligheden i dette. Men som sagt, udskrivningslovens vedtagelse og endelige udformning er jo en forudsætning for dette forslags endelige udformning, og det understreger endnu en gang rimeligheden, og jeg kan sige nødvendigheden af, at pensionsbidraget fremtidig føres ind under udskrivningsloven.

Men vort parti anser forslaget som udtryk for en forbedring af den sociale balance og kan tilsige positiv medvirken til forslaget som en overgangsordning for det halve år, der skal gå, indtil kildeskatten skal træde i kraft.

Hilmar Baunsgaard: Finansministeren annoncerede jo i sin tid skattereformen som en tretrinrakiet bestående af gennemførelsen af en merværdiafgift, moms, en afskaffelse af skattefradragetsreglen, herunder opstilling af nye skalaer, og en gennemførelse af kildeskatten. Og ud fra dette er det altså nu andet trin af skattereformen, vi har til første, man må vel sige kun delvise behandling, idet vi jo har forstået — og det må vel også være sådan — at den endelige skala, der skal gælde, når kildeskatten til sin tid bliver gennemført, kan man ikke automatisk forvente bliver tilsvarende den, vi i dag behandler, men dog alligevel noget i retning af dette.

Se, det er jo ingen hemmelighed, det har vi jo vekslet mange venlige bemærkninger om, finansministeren og mig imellem, at mit parti og jeg er af den opfattelse, at første trin i raketten ikke blev fyret så forfærdelig godt af, og nu er vi så i gang med affyringen af anden del og bedømmelsen af det. Det er straks vanskeligere at sige, hvor godt finansministeren kommer af sted her. Det vil ikke være retfærdigt, om man ikke indrømmede, at ved den måde, som skalaen er stillet op på, er der tale om noget af det, vi måtte stræbe efter, nemlig en virkelig forenkling, og en forenkling i vor skattelovgivning bør hilse velkommen. Så langt synes

jeg der er grund til at hilse forslaget velkommen.

Forenklingen er ganske vist ikke så gennemført, som vi gerne havde set det fra radikal side: at man allerede nu havde fået indført en egentlig enhedsskala, hvor forholdet imellem de forskellige indkomstgrupper blev lagt fast, og at man så opererede med en årlig udskrivningsprocent, men sådan at byrdeforholdet imellem befolkningsgrupperne, imellem indtægtsgrupperne, ikke kunne rokkes. Det når vi muligvis i næste omgang af denne anden affyring, det ved vi ikke endnu, men jeg håber ikke, at den form, som finansministeren her har lagt frem, er et udtryk for, at man har opgivet tanken om en enhedsskala, for så vil jeg beklage det, og så ville jeg næppe være i stand til at give anden dom over denne del af skattereformen end over den første, at man ikke slap heldigt fra den.

Men forenklingen er der altså foreløbig i et vist omfang, og så langt synes jeg der er grund til at udtale sin tilfredshed, men det er også klart, at virkningerne af en sådan ændring af udskrivningsloven, altså den direkte skat til staten, må ses i sammenhæng med virkningerne af første trin, og dér fik vi jo gennemført merværdiafgiften med den virkning, det nu har over for de forskellige indkomstgrupper.

Vi var jo mange, måske alle, der havde håbet på, at gennemførelsen af merværdiafgiften kunne have betydet ikke alene muligheden for den reform, den forenkling af den direkte beskatning, som vi ser visse antydninger af, men at der også skulle have været grundlag for en virkelig lettelse i den direkte beskatning. Uanset at der kan anføres begrundelser for, at statens udgifter er steget, at befolkningens indkomst også er steget, og at man derfor har vanskeligt ved at drage en direkte sammenligning mellem sidste års betalte skat og dette års betalte skat, så tror jeg alligevel, vi for, skal vi sige den renfærdige oplysnings skyld skal slå fast, at for hovedparten af skatteyderne bliver der ikke tale om en lettelse. Jeg tror, det ville være rigtigst at gøre dette klart, også af den grund, at hvis man virkelig føler — og sådan må man vel føle det — at det er nødvendigt over for befolkningen at skabe forståelse for de stigende statsudgif-